

Република Србија
Универзитет у Нишу
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ

Број: 01-2445
07.12. 2015. године

На основу члана 16. став 1. Закона о заштити узбуњивача („Сл. гласник РС“, бр. 128/2014) (у даљем тексту: Закон), Правилника о начину унутрашњег узбуњивања, начину одређивања овлашћеног лица код послодавца, као и другим питањима од значаја за унутрашње узбуњивање код послодавца који има више од десет запослених („Сл. гласник РС“, бр. 49/2015) (у даљем тексту: Правилник) и чл. 128. Статута („Билтен Правног факултета у Нишу“, бр. 177/11), декан Правног факултета у Нишу, доноси

П Р А В И Л Н И К О ПОСТУПКУ УНУТРАШЊЕГ УЗБУЊИВАЊА

Основне одредбе

Члан 1.

Овим правилником уређује се поступак унутрашњег узбуњивања на Правном факултету Универзитета у Нишу (у даљем тексту: Послодавац) у складу са одредбама Закона и Правилника.

Члан 2.

Поједини појмови у Правилнику имају следећа значења:

1) „Узбуњивање“ је откривање информације која садржи податке о кршењу прописа, кршењу људских права, вршењу јавног овлашћења противно сврси због које је поверено, опасности по живот, јавно здравље, безбедност, животну средину, као и ради спречавање штете великих размера;

2) „Узбуњивач“ је физичко лице које изврши узбуњивање у вези са својим радним ангажовањем, поступком запошљавања, коришћењем услуга државних и других органа, носилаца јавних овлашћења или јавних служби, пословном сарадњом и правом власништва на привредном друштву;

3) „Унутрашње узбуњивање“ је откривање информација послодавцу;

4) „Послодавац“ је Правни факултет Универзитета у Нишу;

5) „Одговорно лице“ је декан, односно председник Савета Факултета, са овлашћењима и обавезама утврђеним Законом о високом образовању;

6) „Лице овлашћено за пријем информације и вођење поступка у вези са узбуњивањем“ је лице које из реда наставника Факултета одређује декан;

7) „Штетна радња“ је свако чињење или нечињење у вези са узбуњивањем којим се узбуњивачу или лицу које има право на заштиту као узбуњивач угрожава или повређује право, односно којим се та лица стављају у неповољнији положај.

ПОСТУПАК УНУТРАШЊЕГ УЗБУЊИВАЊА

Покретање поступка

Члан 3.

Поступак унутрашњег узбуњивања започиње достављањем информације лицу овлашћеном за пријем информације и вођење поступка у вези са узбуњивањем.

Достављање информације у вези са унутрашњим узбуњивањем врши се писано или усмено.

Лице овлашћено за пријем информације и вођење поступка у вези са узбуњивањем дужно је да пре пријема изјаве о информацијама у вези са унутрашњим узбуњивањем:

1. Обавести узбуњивача о његовим правима прописаним Законом, а нарочито да не мора да открива свој идентитет, односно да не мора да потпише записник и потврду о пријему информације у вези унутрашњег узбуњивања, и

2. Поучи узбуњивача да своје информације у вези са узбуњивањем даје под пуном материјалном и кривичном одговорношћу, те да давање лажног исказа представља кривично дело предвиђено одредбама Кривичног законика.

Писано достављање информација

Члан 4.

Писано достављање информације у вези са унутрашњим узбуњивањем може се учинити непосредном предајом писмена обичном или препорученом поштом, као и електронском поштом, на *e-mail* лица овлашћеног за пријем информације и вођење поступка у вези са унутрашњим узбуњивањем, уколико постоје техничке могућности.

Уколико се достављање писмена о информацији у вези са унутрашњим узбуњивањем врши обичном или препорученом поштом односно електронски, издаје се потврда о пријему информације у вези са унутрашњим узбуњивањем. У том случају се као датум пријема наводи датум предаје препоручене поштилке пошти, а код обичне поштилке датум њеног пријема код послодавца. Ако је поднесак упућен електронском поштом, као време подношења сматра се време које је означено у потврди о пријему електронске поште, у складу са Законом.

Обичне и препоручене поштилке на којима је означено да се упућују лицу овлашћеном за пријем информације и вођење поступка у вези са унутрашњим узбуњивањем код послодавца или на којима је видљиво на омоту да се ради о информацији у вези са унутрашњим узбуњивањем може да отвори само лице овлашћено за пријем информације и вођење поступка у вези са унутрашњим узбуњивањем.

Усмено достављање информација

Члан 5.

Усмено достављање информације у вези са унутрашњим узбуњивањем врши се усмено на записник.

Такав записник садржи:

- 1) податке о послодавцу и лицу које саставља записник;
- 2) време и место састављања;
- 3) опис чињеничног стања о информацији у вези са унутрашњим узбуњивањем, односно опис разлога због којих се врши унутрашње узбуњивање;
- 4) коментар узбуњивача на садржај записника;
- 5) потпис лица овлашћеног за пријем информације и вођење поступка у вези са унутрашњим узбуњивањем.

Потврда о пријему информације

Члан 6.

Приликом пријема писмена, односно приликом узимања усмене изјаве од узбуњивача, саставља се потврда о пријему информације у вези са унутрашњим узбуњивањем, која садржи следеће податке:

- 1) кратак опис чињеничног стања наведеног у информацији у вези са унутрашњим узбуњивањем;
- 2) време, место и начин достављања информације у вези са унутрашњим узбуњивањем;
- 3) број и опис прилога поднетих уз информацију о унутрашњем узбуњивању;
- 4) податке о томе да ли узбуњивач жели да подаци о његовом идентитету не буду откривени;
- 5) податке о Послодавцу;
- 6) печат Послодавца;
- 7) потпис лица овлашћеног за пријем информације и вођење поступка у вези са унутрашњим узбуњивањем.

Потврда о пријему информације у вези са унутрашњим узбуњивањем може садржати потпис узбуњивача и податке о узбуњивачу, уколико он то жели.

Члан 7.

У случају анонимних обавештења поступа се у складу са Законом. Послодавац не сме да предузима мере у циљу откривања идентитета анонимног узбуњивача.

Поступање по информацији

Члан 8.

Након пријема информације, лице овлашћено за пријем информације и вођење поступка у вези са узбуњивањем дужно је да по њој поступи без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема информације.

У циљу провере информације у вези са унутрашњим узбуњивањем, предузимају се одговарајуће радње, о чему се обавештава одговорно лице Послодавца, као и узбуњивач, уколико је то на основу расположивих података могуће.

Одговорно лице код Послодавца се обавезује да предузме све расположиве радње и мере у циљу утврђивања и отклањања неправилности указаних информацијом, као и да обустави све утврђене штетне радње и отклони њене последице.

Члан 9.

Приликом вођења поступка унутрашњег узбуњивања, овлашћено лице које води поступак може узимати изјаве од других лица, у циљу провере информације у вези са унутрашњим узбуњивањем, о чему саставља записник.

Такав записник садржи:

- 1) податке о лицима која дају изјаве;
- 2) опис утврђеног чињеничног стања поводом провере информација у вези са унутрашњим узбуњивањем;
- 3) коментар на записник лица која су дала изјаве;
- 4) потпис лица која су дала изјаве и лица овлашћеног за пријем информације и вођење поступка увезиса унутрашњим узбуњивањем.

На садржину записника, може се ставити приговор.

Информисање узбуњивача

Члан 10.

На захтев узбуњивача, лице овлашћено за пријем информације и вођење поступка у вези са узбуњивањем дужно је да пружи обавештења узбуњивачу о току и радњама предузетим у поступку, као и да му омогући да изврши увид у списе предмета и да присуствује радњама у поступку.

Одговорно лице код Послодавца је дужно да обавести узбуњивача о исходу поступка по његовом окончању, у року од 15 дана од дана окончања поступка.

Извештај о предузетим мерама

Члан 11.

По окончању поступка, овлашћено лице саставља извештај о предузетим радњама у поступку о информацији у вези са унутрашњим узбуњивањем и предлаже мере ради отклањања уочених неправилности и последица штетне радње насталих у вези са унутрашњим узбуњивањем.

Извештај из става 1. овог члана доставља се одговорном лицу и узбуњивачу, уз обавештавање узбуњивача о праву да се изјасни о њему.

Извештај о предузетим радњама у спроведеном поступку по информацији у вези са унутрашњим узбуњивањем из става 1. овог члана треба да садржи:

1) време, место и начин пријема информације у вези са унутрашњим узбуњивањем;

2) кратак опис достављене информације која има карактер унутрашњег узбуњивања;

3) радње које су предузете у циљу провере информације у вези са унутрашњим узбуњивањем;

4) податке о томе која су лица обавештена о радњама предузетим у циљу провере информације у вези са унутрашњим узбуњивањем, уз навођење датума и начина њиховог обавештавања;

5) податке о томе шта је утврђено у поступку по информацији, уз навођење конкретнoг чињеничног стања, да ли су утврђене неправилности и штетне радње, као и њихов опис, те да ли су такве радње изазвале штетне последице;

6) предлог за предузимање одговарајуће мере ради отклањања уочених неправилности и последица штетне радње настале у вези са унутрашњим узбуњивањем;

7) потпис лица овлашћеног за пријем информације и вођење поступка у вези са унутрашњим узбуњивањем.

Члан 12.

Узбуњивач се може изјаснити о извештају о предузетим радњама у поступку по информацији у вези са унутрашњим узбуњивањем у року од 5 дана.

Предузимање мера на бази извештаја

Члан 13.

Одговорно лице се обавезује да, на основу поднетог извештаја лица овлашћеног за пријем информације и вођење поступка у вези са унутрашњим узбуњивањем, предузме одговарајуће мере, и то:

- доношење Програма мера, и
- предузимање мера по том Програму.

Програм мера за отклањање неправилности и последица по конкретном покренутом унутрашњем узбуњивању садржи:

1) детаљан опис неправилности, штетних радњи и последица ових радњи, а које су предмет конкретног унутрашњег узбуњивања;

2) конкретне мере које ће бити предузете ради отклањања наведених неправилности и последица штетних радњи насталих у вези са унутрашњим узбуњивањем утврђених извештајем, као и рокове за њихово извршење – уз навођење лица које ће их предузети, у којим роковима и какви се ефекти тих мера очекују у односу на покренуто унутрашње узбуњивање;

3) рок у коме ће се објавити коначна информација о предузетим мерама и коначном њиховом ефекту у вези са конкретним покренутим поступком унутрашњег узбуњивања.

Право на заштиту узбуњивача

Члан 14.

Узбуњивач има право на заштиту, у складу са Законом, ако:

1) изврши узбуњивање код Послодавца, овлашћеног органа или јавности на начин прописан законом;

2) открије информацију која садржи податке о кршењу прописа и др. у року од једне године од дана сазнања за извршену радњу због које врши узбуњивање, а најкасније у року од десет година од дана извршења те радње;

3) ако би у тренутку узбуњивања, на основу расположивих података, у истинитост информације поверовало лице са просечним знањем и искуством као и узбуњивач.

Члан 15.

Право на заштиту од узбуњивања имају и повезана лица.

Повезано лице има право на заштиту као узбуњивач ако учини вероватним да је према њему предузета штетна радња због повезаности са узбуњивачем.

Члан 16.

Лице које тражи податке у вези са информацијом, има право на заштиту као узбуњивач ако учини вероватним да је према њему предузета штетна радња због тражења тих података.

Члан 17.

Лице које је овлашћено за пријем информације дужно је да штити податке о личности узбуњивача, односно податке на основу којих се може открити идентитет узбуњивача, осим ако се узбуњивач не сагласи са откривањем тих података, а у складу са законом који уређује заштиту права о личности.

Свако лице које сазна податке из става 1. овог члана, дужно је да штити те податке.

Лице овлашћено за пријем информације дужно је да приликом пријема информације обавести узбуњивача да његов идентитет може бити откривен надлежном органу, ако без откривања идентитета узбуњивача не би било могуће поступање тог органа, као и да га обавести о мерама заштите учесника у кривичном поступку.

Ако је у току поступка неопходно да се открије идентитет узбуњивача, лице овлашћено за пријем информације дужно је да о томе, пре откривања идентитета, обавести узбуњивача.

Подаци из става 1. овог члана не смеју се саопштити лицу на које се указује у информацији, ако посебним законом није другачије прописано.

Забрана стављања узбуњивача у неповољнији положај и накнада штете

Члан 18.

Одговорно лице је дужно да, у оквиру својих овлашћења, заштити узбуњивача од штетне радње, као и да предузме неопходне мере ради обустављања штетне радње и отклањања њених последица.

Одговорно лице код Послодавца не сме чињењем или нечињењем да стави узбуњивача у неповољнији положај у вези са узбуњивањем, а нарочито ако се неповољнији положај односи на:

- 1) запошљавање;
- 2) стицање својства приправника или волонтера;
- 3) рад ван радног односа;
- 4) образовање, оспособљавање или стручно усавршавање;
- 5) напредовање на послу, оцењивање, стицање или губитак звања;
- 6) дисциплинске мере и казне;
- 7) услове рада;
- 8) престанак радног односа;
- 9) зараду и друге накнаде из радног односа;
- 10) учешће у добити Послодавца;
- 11) исплату награде и отпремнине;
- 12) распоређивање или премештај на друго радно место;
- 13) непредузимање мера ради заштите због узнемиравања од стране других лица;
- 14) упућивање на обавезне здравствене прегледе или упућивање на прегледе ради оцене радне способности.

Судска заштита

Члан 19.

Забрањено је предузимати штетне радње предвиђене одредбом чл. 2 Правилника.

У случајевима доношења штете због узбуњивања, узбуњивач има право на накнаду штете у складу са законом који уређује облигационе односе.

Члан 20.

Узбуњивач према коме је предузета штетна радња у вези са узбуњивањем има право на судску заштиту.

Судска заштита остварује се подношењем тужбе за заштиту у вези са узбуњивањем надлежном суду, у року од шест месеци од дана сазнања за предузету штетну радњу, односно три године од дана када је штетна радња предузета.

Завршна одредба

Члан 21.

Овај правилник ступа на снагу даном доношења.

Правилник објавити на огласној табли и интернет страници Факултета.

ДЕКАН ФАКУЛТЕТА

Проф. др Мирослав Лазећ